Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26157
Copyright: Admont, Benediktinerstift

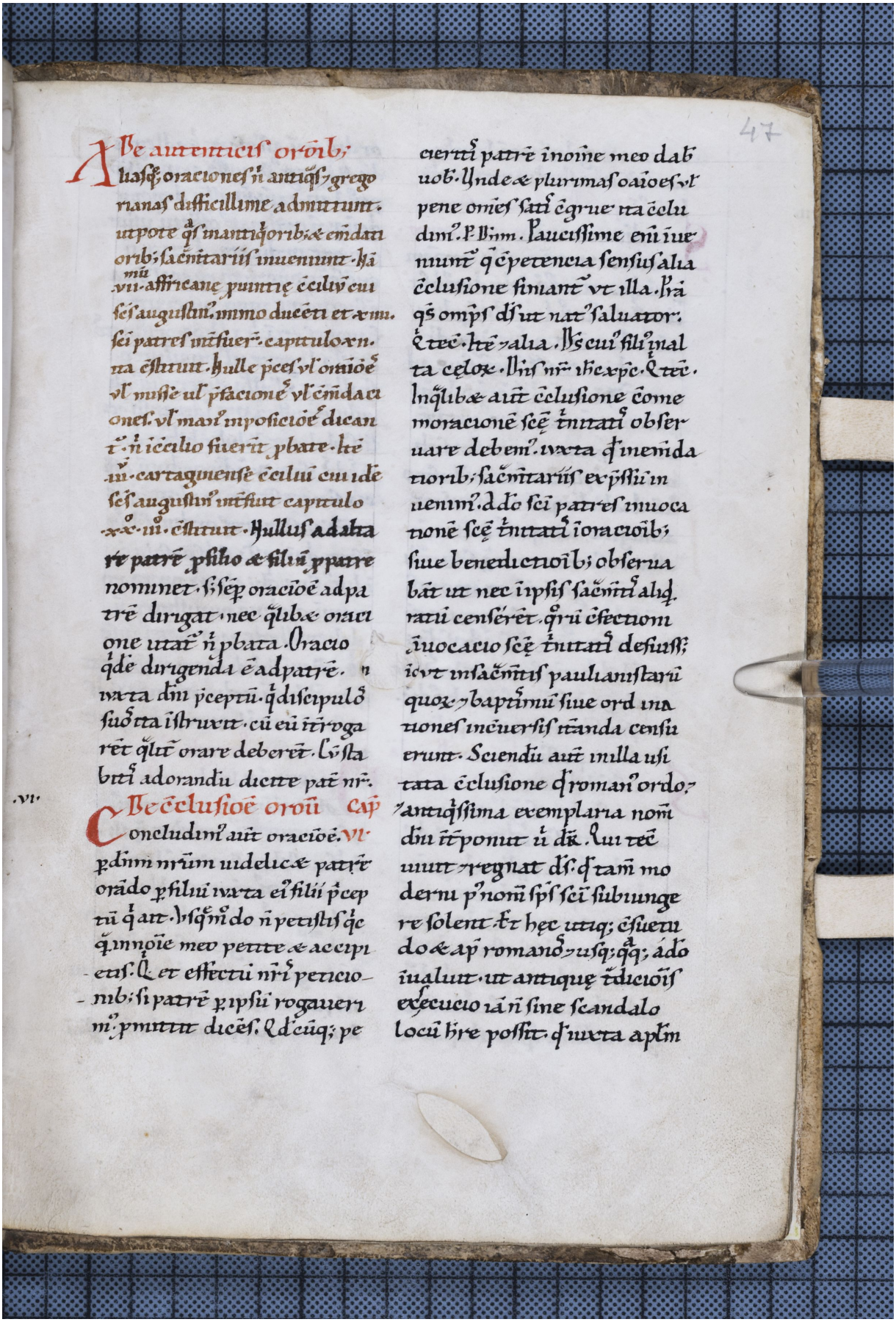

47

De auctoritate orationum;

Hasce oraciones in antiquis gregorianis difficillime admittunt. utpote quas in antiquioribus emendationibus sacramentariis inuenimus. Hanc .vii. affricane synodi celebrauit cum sancto augustino immo ducentis et xxiii. sancti patres interfuerunt capitulorum. ita constituit. Nulle preces vel oblationes vel missae vel praefationes vel emendationes vel manus impositiones dicantur. nisi in concilio fuerint probate. Item .iii. carthaginense concilium cum iidem sancto augustino interfuit capitulo .xxx. iii. constituit. Nullus adhaereat patre filio et filium patre nominet. sed semper oratione ad patrem dirigat. nec aliquibus oratione utatur nisi probata. Oratio quae dirigenda est ad patrem. in uerba domini praecepti. quae discipulos suos ita instruxit. cum eum interrogarent quomodo orare deberent. Constabiti adorandum dicite pater noster.

De conclusione orationum Cap. vi.

Concludimus autem orationem. vi. per dominum nostrum iesum christum filium tuum qui tecum uiuit et regnat deus. quam modernus prenomen spiritus sancti subiungere solent. Et hec utique consuetudo et apud romanos usque quaque adoluit. ut antiquae traditionis executio iam nisi sine scandalo locum habere possit. quae iuxta apostolum